

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΓΕΝΕΘΛΙΟΥ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τὴν Τετάρτην, 24^η Ἰουνίου/ 7^η Ἰουλίου 2021, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἑορτὴ τοῦ Γενεθλίου τοῦ Τιμίου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Κατὰ τὴν ἑορτὴν ταύτην ἡ Ἐκκλησία ἐπιτελεῖ τὴν μνήμην τοῦ γεγονότος, τοῦ παραδιδωμένου ὑπὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ (κεφ. 1), ὅτι ὁ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος εἶναι ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας τῆς πρῶν στείρας μητρός αὐτοῦ Ἑλισάβετ καὶ γόνος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ προφήτου Ζαχαρίου, ὡς ἀπεκαλύφθη εἰς αὐτόν «ἐν τῷ ἱερατεύειν ἐν τῷ Ναῷ». Περί τοῦ Ἰωάννου προεφήτευσεν ὁ πατήρ αὐτοῦ Ζαχαρίας, ὅτε κατὰ τὴν ὀνοματοδοσίαν αὐτοῦ «ἐλύθη ἡ ἀφωνία αὐτοῦ» καὶ εἶπεν ὅτι «ἔσται γὰρ μέγας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ οἶνον καὶ σίκερα οὐ μὴ πίη, καὶ Πνεύματος Ἁγίου πλησθήσεται ἔτι ἐκ κοιλίας μητρός αὐτοῦ· καὶ πολλοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπιστρέψει ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν· καὶ αὐτὸς προελεύσεται ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει Ἡλιοῦ, ἐπιστρέψαι καρδίας πατέρων ἐπὶ τέκνα καὶ ἀπειθεῖς ἐν φρονήσει δικαίων, ἐτοιμάσαι Κυρίῳ λαὸν κατεσκευασμένον».

Τό γεγονός τοῦτο ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου εἰς τὸν τόπον γεννήσεως τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, ἥτοι τὴν Ὑρεινήν – Ἀῖν Κάρεμ τῆς Ἰουδαίας, εἰς τὴν ὁποίαν «ἡ Μαριάμ ἐπορεύθη μετὰ σπουδῆς καὶ ἡσπάσατο τὴν Ἑλισάβετ», ἐπὶ τοῦ ὁποίου καὶ ὑπάρχει ἱερός Ναός τοῦ Γενεθλίου τοῦ Προδρόμου, ἀφ' ἡμερῶν τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Κυρίλλου Β', περί το 1864.

Ἐνταῦθα ἐτελέσθη Ἑσπερινός ἀφ' ἑσπέρας καὶ θεία Λειτουργία τὴν πρωίαν, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Γεράσων κ. Θεοφάνους, συλλειτουργούντων αὐτῷ τῶν Ἀρχιμανδριτῶν Ἰγνατίου καὶ Ἰσιδώρου, τοῦ Πρεσβυτέρου π. Γιοῦσεφ, τοῦ ἐφημερίου τοῦ Ρωσοφώνου ποιμνίου π. Νικολάϊ Κουλίνσκυ καὶ τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Μάρκου, ψαλλουσῶν τῶν μοναζουσῶν Δανιηλίας καὶ Φιλουμένης, βοηθοῦντος τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Ἀρχιμανδρίτου π. Εὐσεβίου ἐν συμμετοχῇ μοναχῶν, μοναζουσῶν ἐξ Ἱερουσαλήμ, καὶ μελῶν τοῦ Ἑλληνοφώνου καὶ Ρωσοφώνου ποιμνίου.

Εἰς τό Κοινωνικόν τῆς θείας Λειτουργίας ὠμίλησεν ὁ Ἀρχιερεὺς, τονίζων ὅτι, ὡς λέγει τό Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, «ἡ λύσις τῆς στειρώσεως τῆς τεκούσης καὶ τῆς ἀφωνίας τοῦ πατρὸς εἶναι τὰ σημεῖα τῆς γεννήσεως τοῦ Προδρόμου, μέ τὰ ὁποῖα κηρύττεται εἰς τὸν κόσμον ἡ σάρκωσις τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ».

Μετά τὴν θείαν Λειτουργίαν ὁ καλῶς ἐπιμελούμενος τῶν τῆς Μονῆς Ἐπιστάτης Μοναχὸς Χαρίτων ἐδεξιώθη ἐν πνεύματι φιλοξενίας καὶ ἐν νηστησίμῳ ἀναψυχῇ τὴν Ἀρχιερατικὴν Συνοδείαν καὶ ὅλον τό ἐκκλησίασμα.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας